No. 42.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 7 April.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Publicatie.

—

(*Zie onze vorige.*)

ART. 8.

De met de visitatien belaste personen zullen, ter betere keuring bevoegd zijn, om van ieder soort één brood ter hunner keure door te snijden, zonder dat hiervoor eenige schadevergoeding door de bakkers of broodverkoopers zal kunnen gevorderd worden.

ART. 9.

Brood dat buiten de Stad gebakken is, zal niet mogen worden ingevoerd en verkocht of rondgevent, tenzij hetzelve behoort tot eene van de aan de Zetting onderworpene soorten en daarvan de vereischten heeft.

Desgelijks zal dit brood moeten voorzien wezen van het merk van den bakker, waarvan hetzelve afkomstig is, en zal de invoerder gehouden zijn tot het overleggen van eene verklaring, afgegeven door het Bestuur van de woonplaats van dien bakker, ten bewijze dat dit merk in der daad het zijne is.

Voorts zal het brood, bij den invoer gekeurd, en het bewijs dezer keuring door den rondventer of verkooper, op de eerste aanvrage moeten vertoond worden.

De bepaling van het voorafgaande artikel, is eveneens bij de keuring van dit brood toepasselijk.

ART. 10.

Geen ander meel mag bij de broodbakkers voorhanden zijn, dan hetgeen gezond, goed, onvermengd en onvervalscht is.

ART. 11.

Wanneer bij de bakkers en broodslijters, in strijd met artikel 4 van dit Reglement, brood aangetroffen wordt, hetgeen niet aan de Zetting onderworpen is ofwel hetgeen het vereischte gewigt of de gevorderde hoedanigheid niet heeft, zal hetzelve in beslag worden genomen, om in regten tot bewijs der begane overtreding te strekken.

ART. 12.

Wanneer echter het verschil in het gewigt van het pond brood, niet meer bedraagt dan drie looden, en tevens niet blijkt, dat dit verschil met opzet is veroorzaakt, zal hetzelve niet als eene overtreding beschouwd worden.

ART. 13.

Indien er bij de visitatien meel wordt aangetroffen, dat niet gezond, goed, onvermengd en onvervalscht is, zal daarmede gehandeld worden overeenkomstig het bepaalde bij artikel 11 hiervoren.

ART. 14.

Bij de regeling der Zetting, zal tot grondslag worden aangenomen, dat uit ééne mudde graan verkregen kunnen worden:

90 ponden fijn tarwen brood,
102 ponden grof tarwen brood,
96 ponden roggen brood.

ART. 15.

Voor onkosten om eene mud graan tot brood te verbakken, zal bij de Zetting worden tegoed gedaan:

Voor het fijn tarwen brood. . . . ƒ 1.67
« « grof tarwen brood. . . . - 1,92
« « roggen brood. . . . . - 2.16

alles zonder inbegrip van het maalloon, zoo als dit is bepaald bij de Publicatie van Heeren Gedeputeerde Staten van Zeeland, van den 1. October 1838; gelijk mede zonder eenige korting voor de waarde van zemelen en houtskolen.

ART. 16.

De winst van den bakker, per mud graan, wordt bepaald:

Voor het fijn en grof tarwen brood op ƒ 2,60
« « roggen brood. . . . op - 2,10

ART. 17.

Voorts zal bij de Zetting worden tegoed gedaan de Rijks en Plaatselijke belastingen op het Gemaal, ten bedrage als die thans of in der tijd zullen worden geheven.

ART. 18.

De prijs van het graan zal bij zetting geregeld worden naar de Marktplaats te Middelburg.

ART. 19.

De zetting van het brood zal door Heeren Burgemeester en Wethouders geschieden en wekelijks plaats hebben, voor zooverre de prijs der granen, sedert de laatste zetting zoodanig mogt zijn gerezen of gedaald, dat daaruit eene vermeerdering of vermindering van één halve cent of meer in den prijs van het brood zal worden te weeg gebragt.

In geval, bij de berekening der zetting, men honderdsten van cents verkrijgt, zal, wanneer die vallen boven de vijf en zeventig honderdsten, daarvoor één cent, en tusschen de vijf en twintig en vijf en zeventig honderdsten, één halven cent gerekend worden.

ART. 20.

Het toezigt over de Broodzetting kan, onverminderd de surveillance van de Stedelijke Politie-Beambten, door Burgemeester en Wethouders worden opgedragen aan twee deskundigen, geene neting doende bakkers, brood- of meelverkoopers zijnde, onder de benaming van Keurmeesters, en door den Heer Kantonregter te beëedigen.

Deze Keurmeesters zullen, uit kracht hunner aanstelling, tot de visitatien en keuringen bevoegd zijn, waarvan in dit Reglement gesproken wordt, zonder dat hiertoe ná zonnen-op- en vóór zonnen-ondergang, eene nadere magtiging van het Stedelijk Bestuur zal vereischt worden.

ART. 21.

De overtredingen tegen den inhoud van dit Reglement begaan, zullen worden geconstateerd door Proces-Verbaal, hetwelk zal gesteld worden in handen van het Openbaar Ministerie, met de vervolging van zoodanige overtredingen belast.

ART. 22.

Elke overtreding zal gestraft worden met eene geldboete van ƒ 25, —, en in geval van onvermogen, met eene gevangenzetting van drie dagen; en bij herhaling binnen 12 maanden, met eene verdubbelde boete en eene gevangenzetting van drie dagen, alles onverminderd de bevoegdheid des Regters, om daarop toe te passen de intrekking van het Patent, overeenkomstig artikel 2 der Wet van den 21. Mei 1819, (Staatsblad No. 34)

ART. 23.

De boeten zullen worden ingevorderd ten voordeele der Stedelijke kas.

Aldus gearresteerd bij den Raad der Stad Vlissingen, den 19. Maart 1847.

Burgemeester en Wethouders der Stad Vlissingen,
Get. A. VAN DER SWALME.
Ter Ordonnantie van Hun Ed. Achtb.,
Get. S. VAN DER SWALME.
Voor eensluidend afschrift,
De Stads Secretaris,
S. VAN DER SWALME.

Gepubliceerd van het Raadhuis te Vlissingen, den 2. April 1847.

Burgemeester en Wethouders der Stad Vlissingen,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtbare,
S. VAN DER SWALME.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— Uit Weenen meldt men, dat het gebrek aldaar zeer groot is en buitengewone maatregelen vordert; tot bewaring der rust moeten sterke patrouilles des nachts door de stad trekken, en voor elk politie-district staat eene kompagnie soldaten in de kazerne geheel in gereedheid, om op het eerste teeken toe te snellen. Het getal der buiten werk zijnde arbeiders uit de katoenspinnerijen werd van dag tot dag grooter. Reeds waren meer dan 1500 spinners zonder werk en brood.

— In Weenen heeft de heer *M. A. Pollak* eene goedkoope soort van brood uitgevonden, welke de 100 pond 1 gulden kost, zeer gezond is en *oliebrood (Oelkuchen)* wordt genaamd. Dit brood wordt vervaardigd van lijnkoeken, (*Oelkuchen*), welke in Oostenrijk gebruikt worden om den oven te stoken, en die het *residuum* of overblijfsel uitmaken van het raap- of oliezaad, waaruit de olie geperst is. Deze koeken worden gemalen, het meel in een houten bak gedaan, daarop water gegoten en goed omgeroerd, waarop het water, hetwelk het bittere weg neemt, wordt weg gedaan. Het teruggeblevene wordt gekneed, het deeg in vormen gedaan en als brood gebakken. In de hooge kringen even als in de geringe wordt thans het oliebrood te Weenen gegeten, en de aartshertog *Stephanes* heeft vele honderden centenaren besteld voor de bergbewoners in Bohemen, die brood gebrek hebben.

ENGELAND.

LONDEN, den 31. Maart. De lediggangers van Londen hebben zich den 30. ll. met een zonderling en tevens gratis schouwspel kunnen vermaken. Door den heer *Hughes*, eigenaar van een spel, waarin voorstellingen gegeven zullen worden, niet alleen van evolutiën met paarden, maar ook met kameelen en olijfanten, is, van af het station van den spoorweg van Birmingham tot aan de straat Farrindon, waar de voorstellingen gegeven zullen worden, een rijke Oostersche optogt gehouden, geheel op zijn Oostersch ingerigt, was dezelve aldus zaamgesteld: 1°. het opperhoofd, op een rijk opgetuigd paard gezeten; 2°. een prachtige Oostersche wagen van 21 voet hoog, getrokken door 4 kameelen met vergulde tuigen; 3°. twee rijke reiswagens, ieder door 2 kameelen getrokken; 4°. vier groote fourgons, ieder met 2 paarden bespannen; 5°. een groote Birmesche wagen, getrokken door 2 olijfanten, op zijn Oostersch opgetuigd; 6°. het bijzonder rijtuig van den eigenaar, den heer *Hughes*, waarin mw. *Hughes* met haar gezin; 7°. acht Amazonen te paard; 8°. tien bagaadje-fourgons; 9°. de heer *Hughes*, in een rijtuig met 4 paarden bespannen; 10°. een groot paraderijtuig; 11°. acht Birmesche hitjes, door *Grooms* aan de hand geleid; en eindelijk 12°. werd de optogt door een rijk op zijn Oostersch opgetuigd kameel besloten.

Ontzettend was de menigte toeschouwers, die zaamgestroomd was tot het bewonderen van dezen optogt, die al de pracht en staatsie van den lord *Maire*, wanneer hij den eed te West-Munster gaat afleggen, of zelfs van de koningin, wanneer zij de City bezoekt, verre achter zich laat.

— Onlangs werd op den Schouwburg te Glasgow het tooneelspel de Slag van Sedgemoor opgevoerd, toen eene gebeurtenis voorviel die, in aandoenlijkheid, alles overtreft wat ons in de meest zielroerende drama's wordt vertoond. Gedurende de voorstelling, terwijl eene der meest geliefde actrices op de planken was, zag men een schoon, rijzig man, met een krijgshaftig voorkomen, haar met angstige oplettendheid aanstaren. Na zich herhaaldelijk overeind begeven te hebben, als ware het om zich van de waarheid zijner vermoedens te verzekeren, riep hij met eene forsche militaire stem uit: « Mijne vrouw, zoo waar er een God leeft! mijne *Eliza!*" De toeschouwers waren in het eerst genegen den spot met hem te drijven, doch ziende dat hij in vollen ernst was, en dat de bedoelde actrice zelve in onmagt was gevallen, werden allen met verbazing getroffen, welke verbazing niet verminderde toen de Directeur in de bak verscheen en den vreemdeling de rede vragende van de vreemde uitroeping, waarmede hij de actrice had begroet, van dezen ten antwoord kreeg: « Mijnheer, ik kan u verzekeren, dat die actrice mijne echtgenoot is, die ik sedert negentien jaren niet heb gezien. Ik ben al dien tijd uitlandig geweest en heb niets van haar vernomen; het moet u dus niet verwonderen, dat ik verbaasd ben haar hier aan te treffen.

Toen de Directeur hem verteide, dat hij zich zeker moest vergissen, aangezien de bedoelde dame eene weduwe was, wier man eerst sedert omtrent een jaar overleden was hernam de vreemdeling: « Hoe, hertrouwd, mijne *Eliza* met een ander hertrouwd! maar ik moet haar spreken, want zij is nog altijd mijne vrouw, en mijn zoon, onze zoon, zal zijne moeder ook wel herkennen. Voor eenige dagen, zijn wij, na negentien jaren afwezigheid in koloniale dienst, in het vaderland teruggekeerd. Mijne naam is *Lewis*, de luitenant *Lewis*, en de naam mijner vrouw is *Stanley*. – In dien tusschentijd had de dame hare bewustheid herkregen en bevestigde ten volle, hetgeen de luitenant verhaalde, zeggende, dat zij nog zeer jong zijnde met een jongen militair was gehuwd geweest, die naar de koloniën gezonden werd; zij echter geen verlof had kunnen bekomen, om hem te vergezellen, doch dat hem vergund was geworden hun kind (slechts drie jaren oud) mede te nemen. Gedurende 19 jaren hadden zij van elkander niets gezien of gehoord. Omtrent acht jaren na zijn vertrek had men haar stellig berigt dat hij in een gevecht was gesneuveld, en had zij een tweede huwelijk aangegaan. De tweede man is nu omtrent achttien maanden geleden gestorven en dus eindigt ons romanesk verhaal. Doch neen, wij vergissen ons, het verhaal is nog niet uit; want eenige dagen daarna, vervoegden zich de lang verloren echtgenooten, door talrijke vrienden omringd, voor den katholijken leeraar (daar beide roomschgezind waren) en na eene voldoende opheldering der zaak, heeft deze plegtig op nieuw verbonden een paar, dat door het noodlot en de oorlogkans zoo vele jaren van elkander gescheiden had geleefd.

FRANKRIJK.

— Zie hier nog een voorbeeld van een' gierigaard naast zijn schat van honger stervende: Een hoofdcommis bij de domeinen van Parijs, wonende op eene bijna armoedige kamer in het kwartier van de beurs aldaar, was sedert 3 dagen nergens gezien, de politie besloot zijne kamer te openen en men vond hem dood liggende op den grond, terwijl op de tafel behalve eenige papieren, weinige broodkruimels en een glas half vol met water gevonden werden. Niets is in staat een denkbeeld te geven van de vuilheid en smerigheid der kamer waar die ongelukkige woonde, die 70 jaren telde en wiens gierigheid sedert lang tot een spreekwoord was geworden. De commissaris van politie eene inventaris gemaakt hebbende, bevond dat in die kamer in onderscheiden laden en hoeken 880 fr. in goud, 40,000 fr. in zilver en 2,000 fr. in bankbilletten aanwezig waren.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 2. April. De Hooge Raad, burgerlijke kamer, heeft heden uitspraak gedaan in onderscheidene zaken van vaders van zeven kinderen tegen den staat der Nederlanden, nopens de toepassing en uitvoering van de thans ingetrokken wet van 29. Nivôse XIII jaar, betrekkelijk het onderhoud door den staat van een zoon van huisgezinnen, die zeven kinderen tellen. De Hooge Raad heeft bij die arresten twee belangrijke punten uitgemaakt, dat is namentlijk: I. dat het onverschillig is, of de door den vader aangewezen zoon *beneden* of *boven* de tien jaren oud is; hebbende de Raad beslist, dat uit de wet zelve niets anders is af te leiden, dan dat de staat zich niet met de opvoeding van jongere kinderen dan van tien jaren belasten zal; en II. dat voor het onderwijs, bij de gemelde wet bedoeld, een tijdvak van *vier* jaren voldoende te achten is en de staat zich derhalve niet langer met de opvoeding der aangewezen zoons behoeft te belasten. — Mitsdien is de staat veroordeeld tot opvoeding der aangewezen kinderen gedurende den tijd van vier jaren, of tot betaling eener som van ƒ 250 's jaars, gedurende dienzelfden tijd.

LEEUWARDEN, den 2. April. Men verneemt dat er in den laatst verloopen week, bij een Rijks-Ontvanger in deze Provincie, een muntbiljet, groot ƒ 20, ontvangen is hetwelk hem bij nadere examinatie heeft doen vermoeden valsch te wezen, en even, gelijk het ontdekte van ƒ 10, met de pen gemaakt is. Het hier bedoelde was eenigzins zwaarder van papier, en de kleur der inkt wat donkerder dan de echte; ook ontbrak het watermerk het is door dien ontvanger aan den Minister van Finantiën opgezonden.

VLISSINGEN, den 6. April. Te Antwerpen spreekt men van een plan, om eene stoomsleepdienst te bevestigen tusschen Antwerpen en den Rijn en tusschen Antwerpen en Vlissingen, om daardoor den Belgischen handel vervoer

van goederen naar den Beneden-Rijn, Dusseldorp, Elberfeld, Barmen, Crefeld, Gladbach en andere plaatsen van dat gedeelte van Duitschland gemakkelijker te maken.

— Het getal logementen, slijterijen, tapperijen en andere winkels, in een woord het getal plaatsen waar sterke drank verkocht wordt, bedraagt te Amsterdam 3102. Wanneer men nu gemiddeld berekent, – en dit is wel het minimum aangenomen, dat op elk dier plaatsen, dagelijks voor slechts eenen gulden verkocht wordt, dan bedraagt de som *f* 3102 per dag, *f* 21,714 per week, *f* 93,060 per maand, *f* 1,116,720, een (milioen, eenmaal honderd zestien duizend zeven honderd en twintig guldens) per jaar. En wanneer men veronderstelt, dat een vierde dier som in 's Lands schatkist komt, dan zal niemand zich verwonderen, dat een Minister van Financiën geen voorstander van Afschaffings-Genootschappen zijn kan. Stelt men den prijs van den jenever op 60 cents de kan, dan worden er jaarlijks in Amsterdam 186,120 kannen of 1861 vaten jenever verschonken; die massa, bijeengebragt, zoude een oorlogschip kunnen doen drijven.

INGEZONDEN STUKKEN.

LANDVERHUIZING.

Te veel is er over Amerika, de verhuizing derwaarts en het voor en tegen daarvan reeds geschreven, dan dat wij desaangaande in wijdloopige beschouwingen zouden willen treden; wij zijn ook daartoe in deze oogenblikken niet gestemd, evenmin als ons bestek zulks toelaat. Te levendig deel nemen wij echter in de gebeurtenissen welke hedendaags in ons vaderland plaats hebben, en te veel belang stellen wij in het lot onzer vertrokken landgenooten, dan dat wij daarover niet een enkel woord ter nederschrijven, niet onze hun toegesproken afscheidsgroet openbaar maken zouden, zoo noodig, men vergeve ons dit; vooral trachte men zich in onze omstandigheden te verplaatsen, en zoo men dan nog kan, lake men de door ons gebruikte taal, de taal van ons getroffen gevoel.

De ellende en onderdrukking moede, verlieten dezer dagen ongeveer 3000 Nederlanders hun verarmd en vernederd vaderland, de niet ongegronde hoop, wij zouden bijna zeggen de wisse overtuiging met zich voerende, van in het bloeijend en gastvrij Noord-Amerika, werwaarts zij zich begeven, eene welvaart te zullen genieten, zonder welke geene beschaafde maatschappij voortdurend bestaan kan, die hier door onze staatkundigen wel gepredikt maar niet gevonden, en het heilzame genot eener vrijheid te smaken, welke geheel den mensch zedelijk vernietigd, die hier door onze dichters wel bezongen doch te vergeefs gezocht wordt. Geen onbestemd en onbegrepen gevoel, geene blinde onberadene drift, geene roekelooze waag- of ondernemingszucht, geene onbeteugelde wensch naar ingebeelde en onzekere schatten, geene verachtelijke goudorst of heerschzucht, geene miskenning of verachting van, geene ondankbaarheid aan of onverschilligheid jegens hun vaderland of hunne daarin achtergelaten betrekkingen, en zoo veel meer als hun door wellustige priesters en grooten, wier heerschzucht en onderdrukking zij ontweken zijn, wordt ten laste gelegd, was het die hun daartoe noopte; neen, een enkele hunner moge misschien min zuivere en regtschapene inzigten en bedoelingen, niet allen mogen even heldere begrippen daaromtrent gekoesterd, daarmede gepaard of even krachtige drangredenen daartoe gehad hebben, – verreweg het grootste gedeelte toch waren eenvoudige en brave menschen, die zeer gewigtige redenen daarvoor hadden, eerst na langdurige overweging en rijpe beraadslaging daartoe overgingen, voor zoo verre zij dit noodig hadden eene tamelijk algemeene en bijzondere kennis bezaten van het land waar zij henen gingen, hunnen toekomstigen toestand daar begrepen en zeer goed wisten welk lot hun daar te wachten stond. Zij vertrokken slechts met het redelijk en billijk verlangen door hunne vlijt en arbeidzaamheid dáár een eerlijk stuk brood te verdienen, wat hier bijna onmogelijk geworden is, en met de hoop van daar, en zelfs in hunne grijsheid niet, van gebrek en kommer te zullen moeten omkomen en ook hun kroost niet te moeten zien bedelen, wat hier, helaas! maar al te dikwijls het geval is. Met velen hunner hebben wij gedurende de laatste dagen van hun verblijf in het vaderland gesproken en over het algemeen geene andere redenen tot de verhuizing bij hun kunnen ontdekken; zij hebben dan ook onze achting en vriendschap met zich genomen, en belangstellend oogen wij ze na; wij hebben ze tot aan de plaats hunnes vertreks uitgeleid en daar, staande aan het strand der Schelde, innig geroerd en zegenend het volgende afscheidswoord toegesproken:

Geachte Landgenooten!

Zoo is dan eindelijk het lang verbeide, het droevig blijde, het aandoenlijk en beslissend oogenblik daar, waarop gij uw vaderland verlaten, waarschijnlijk voor altoos verlaten zult, en voor het laatst drukken uwe voeten dien heiligen grond. Daar ligt de bodem gereed om u den oceaan over naar een ver verwijderd oord, naar een ander, een u vreemd werelddeel te voeren. Duizend gedachten en duizend aandoeningen doorkruisen uwe ziel, gevoelt gij, want voor de laatste maal blikt uw oog helder en nogthans beneveld, duidelijk en eenvel verduisterd op dat oude vaderland. Neen, schaam u, verberg die traan niet, die aan dat weemoedig starend oog ontvloeit, uwe wang bevochtigd; neen, vrij vliete zij; gij betaalt als echte en onverbasterde kinderen dat vaderland den tol van uw diep geschokt gevoel; bij het bange der scheiding; vrij druppele die traan op zijnen grond; het is de dauwdrup eener edele en gevoelige ziel, en o! zij en blijve dat vaderland steeds dierbaar aan uw hart, want, ofschoon gij het thans ontvlugt dewijl verdrukking er nu zetelt, weet dat deszelfs bodem is doorweekt met het bloed uwer dappere vaderen, dat voor de vrijheid vloot. Worde deszelfs naam u nooit een ijdele klank; nog eens, blijve het steeds dierbaar aan uwe ziel, en voorzeker, dit zal het; heden gevoelt gij het, dit getuigt krachtig en welsprekend uw droevig snikken, uw luid geween; gij gevoelt wat het zeggen wilt van hetzelve te scheiden, en geen wonder! hier toch, in dezen grond rust het stof van uw waardig voorgeslacht, misschien ook uwer broederen en zusteren, welligt ook van uwe zonen en dochteren, in nog jeugdigen leeftijd u ontrukt. Gij zelf hebt hier het eerste levenslicht aanschouwt; hier stond eens uw wieg, hier leidde moederliefde uwe wankelende, treden en zorgde een vader voor u; hier vervlogen de onschuldige, rein genotvolle dagen uwer jeugd; hier hebt gij de smart en vreugde, blijdschap en droefheid beurtelings gesmaakt en ondervonden; hier hebt gij geleefd en hier hebt gij geliefd en hier hebt gij gebeden en duizend en duizend stonden, welker herdenking nog heden uwe ziel met onuitdrukbaar gevoel doorstroomen, uw ganschen aanzijn tintelen doet, herinneren u dien grond, en waartoe meer gezegd: ik zoude u misschien te meer bedroeven en ik wilde slechts trachten door de uitdrukking van uw gevoel uw hart lucht te geven, zacuten balsem in uwe boezemwonden te storten.

Uw onvergetelijk vaderland verlaat gij en noch hetzelve, noch uwe daarin achtergelatene vrienden, zult gij misschien immer weder aanschouwen; de klanken uwer schoone moedertaal mogelijk weinig meer hooren, veel wat u dierbaar is en blijven zal verlaat, verliest gij, doch hedroef u niet te zeer, troost u met de hoop der toekomst; ook veel zult gij in uw nieuw vaderland – en wij wenschen dat gij het onder Gods geleide spoedig en voorspoedig, zonder dat ramp of ongeluk u treffe, bereiken moogt – vinden, wat u de smart der scheiding verzachten, leenigen, dat treurige oogenblik zal doen vergeten. Wij willen er u eenigzins op wijzen. Dáár ten minste zult gij, zijt gij arm, niet vertreden of miskend worden; dáár zal geen bespottelijk vooroordeel den eenen vergoden en den anderen verguizen, dáár zal geene hatelijke dwang den armen wijze noodzaken in tegenwoordigheid van den trotschen en dwazen rijke te zwijgen; dáár zal men geen ondragelijk en knellend juk van aristocratische heerschappij op uwe schouders torschen; maar gij van onderdrukking vrij, niet verpligt zijn om uwes broods wil, voor nietige en domme, slechts door geld aanzien verkregen hebbende wezens te kruipen; dáár zult gij niet gedwongen worden van dat u door God gegeven brood eene in de hel gevondene, met ALVA's tienden penning om den prijs der schande wedijverende belasting te betalen; dáár zult gij uwen door woeste vlijt verworven penning niet in eene onverzadelijke schatkist behoeven te werpen, ten einde hem met volle hand te zien weggooijen aan dezulken die, op uw zweet levende, in schandelijke ledigheid hunne dagen doorbrengende, het vette der aarde volop genietende, niets doen zouden dan brassen en zuipen, terwijl gij zelven aan het hoogstnoodige, aan het noodzakelijkst levensonderhoud gebrek lijdt en hun vloeken zoudt, zoo als hier het geval is; daar zult gij de panden uwer liefde, uwe kinderen, wanneer gij zo achttien jaren met teedere liefde en belangstellende zorg hebt opgevoed en gadegeslagen, niet aan die voor hun zedelijk welzijn vooral zoo hoog noodige ouderlijke zorg ontrukken, van uwe zijde zien wegnemen, ten einde met aan hun gegevene bajonetten een bestuur te schragen en staande te houden dat gij veracht en dat u uitmergeld; daar zult gij, ten slotte, God, den Koning der Koningen en Heer der Heeren aanbidden en dienen mogen naar uwe eigene overtuiging, zonder dat gij daartoe vooraf een nietig aardsch Vorst of Minister van Eeredienst vergunning zult behoeven te vragen. Dit blij vooruitzigt, die gunstige toekomst vertrooste, versterke en bemoedige u, nu en in alle moeijelijke oogenblikken en omstandigheden uwes reis – en uwes ganschen levens.

Landgenooten! wij zullen eenmaal misschien u volgen, nu voor u bidden.

Dat God de Almagtige u bescherme en vaarwel!

Waar 't lot u voer, hoe ver ook uit ons midden,
Wat zorg of smart ons hier het voorhoofd ploeit,
Steeds willen w' aan u denken, voor u bidden;
Ons hart vergeet u, Landgenooten, nooit!

GROEDE, den 5. April 1847. MICHIEL DE HONDT.

ADVERTENTIEN.

BEKENDMAKING.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der stad VLISSINGEN zullen op Vrijdag den 9. April aanstaande, des namiddags om 2 ure precies, ten Raadhuize dier Stad, publiek en aan de meestbiedende presenteren te Verhuren:

DE JAGT, onder de Ambachts Heerlijkheden *Koudekerke*, *Bekerke* en *Krommehoeke*, mitsgaders *Zoutelande* en *Weerendijke*; en zulks op de Voorwaarden, welke ter Stedelijke Griffie ter lezing liggen.

VLISSINGEN, den 29. Maart 1847.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtb.,
S. VAN DER SWALME.

VERKOOPING
VAN EEN
KOREN-WINDMOLEN,
staande ter Gemeente van Eede, Provincie Zeeland,

De Notaris *VAN DEN BROECKE*, residerende te Aardenburg, zal, op den 13. April 1847, *bij instel*, en den 20. daaraanvolgende *bij toeslag*, telkens des namiddags om 3 uren, in de Herberg *de Kroon*, te Eede, ten verzoeke van den Heer *B. F. DE ROO en Kinderen*, onder meer andere **Onroerende Goederen**, in het openbaar, bij opbod, te Koop veilen:

Een sedert kort vernieuwde **KOREN-WINDMOLEN**, met al het vast en draaijend Werk, waarop, sedert jaren, met goed succes het Molenaarsbedrijf is uitgeoefend, mitsgaders een **Woonhuis**, **Schuurken**, en derzelver **Erven**, **Tuin**, **Vijver** en **Bouwland**, groot 81 Roeden, 45 Ellen, alles staande en gelegen ten Dorpe van Eede, en aldaar in het 36e begin van den Polder Bewesten Eede, bezuiden Sint Pietersdijk; kadastraal bekend in Sectie A, numeros 366, 396, 397, 398 en 399.

Nader onderrigt te bekomen ten Kantore van hovengenoemden Notaris *VAN DEN BROECKE*.

§ § § De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op § § Vrijdag den 23. April 1847, des namiddags ten § 3 ure, in het Koffijhuis *de Oude Vriendschap*, op de Groote Markt, te Vlissingen, presenteren te Verkoopen:

Een hecht, sterk en weldoortimmerd **HUIS** en **ERF**, waarin sedert vele jaren het **Slagersbedrijf** met goed gevolg is en nog wordt uitgeoefend, met daartoe behoorend **SLAGTHUIS**, beide staande en gelegen te Vlissingen, in het Lange Groenewoud, het eerste Wijk H. No. 19, Kadastraal bekend Sectie E. No. 437, ter grootte van 1 R. 59 Ellen, en het ander Wijk G. No. 34, Kadastraal bekend Sectie E. No. 347, ter grootte van 58 Ellen.

Beide zullen eerst ieder afzonderlijk en daarna te zamen worden geveild.

Een **HUIS** en **ERF**, zijnde een **Winkelhuis**, staande en gelegen te Vlissingen, in den Koudenhoek, Wijk L. No. 77, Kadastraal bekend Sectie D. No. 188, ter grootte van 99 Ellen;

En een **HUIS** en **ERF**, staande en gelegen naast het vorige, in den Koudenhoek, Wijk L. No. 78, kadastraal bekend Sectie D. No. 189, ter grootte van 65 Ellen.

Beide Huizen en Erven, zullen eerst ieder afzonderlijk, en daarna te zamen worden geveild.

Alle daags vóór de Verkooping voor een ieder te zien.

*** Op heden is algemeen verzonden:

SISSA.
MAANDSCHRIFT
VOOR HET
SCHAAKSPEL.
No. 2.

Met eene nieuwe Editie van No. 1, welke aan de Inteekenaren gratis wordt afgeleverd. No. 2 bevat onder anderen de Oplossing der Voorstellen van No. 1. Geregeld zal nu maandelijks dit Werkje vervolgd worden.

Prijs bij Inteekening per Jaargang of 12 Nos. *f* 2,60.

AFVAART-UREN
VAN DE STOOMBOOT
DE SCHELDE,
VARENDE TUSSCHEN
VLISSINGEN en BRESKENS.
APRIL 1847.

Van Vlissingen.					Van Breskens.				
Donderdag	8,	nm.	5½	ur.	Donderd.	8,	nm.	6½	ur.
Vrijdag	9,	*niet varen.*		«	Vrijdag	9,	*niet varen.*		«
Zaturdag	10,	vm.	8	«	Zaturdag	10,	vm.	9	«
Zondag	11,	«	8½	«	Zondag	11,	«	9½	«
Maandag	12,	«	9	«	Maandag	12,	«	10	«
Dingsdag	13,	«	9½	«	Dingsdag	13,	«	10½	«
Woensdag	14,	«	10½	«	Woensd.	14,	«	11½	«

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 6. April. Sedert den 3. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

The Gordon, James Horn, New-Castle, stukgoed; The two Brothers, W. Cooke, Londen, Leopold I, J. Waije, Jacmel, beide tarwe; John Cormeldt, T. Rowell, Foweij, porcelein-aarde; Maria Keij, F. le Chêre, Rio-Janeiro, koffij; Barbara Catharine, J. Schludde, Liverpool, zout en stukgoed; Mina, H. Kruse, Wolgast, rogge; The Charlotte, N. Loncesteij, Rio-Janairo, koffij; Soegutte, N. Zachariasse, Stege, tarwe; Hortense, B S. Bohn, Liverpool, stukgoed.

Voor Gend bestemd:

Aurora, H. T. Mulder, Kuppeln, tarwe en garst; Augusta, F. van den Kerkhoven, Jeannette, C. Divoort, beide Liverpool, klipzout.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 4 ure.
Sluiting des avonds 8 «

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.